

29 Μαΐου, 1995

[ΚΟΥΡΡΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

F. KASSAB GOLF SOLAIR FRANCE LTD,

Εφεσείοντες,

v.

Δ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ & ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Εφεσιβλήτων.

(Αίτηση στην Πολιτική Έφεση Αρ. 9142).

Έφεση — Τροποποίηση ειδοποίησης έφεσης — Καθυστέρηση στην υποβολή αίτησης για προώθηση νέων λόγων έφεσης — Διακριτική ευχέρεια του Εφετείου να επιτρέψει τροποποίηση ειδοποίησης έφεσης.

Κατά την ημέρα της ακρόασης της έφεσής τους, οι εφεσείοντες 5
ζήτησαν άδεια να τροποποιήσουν την ειδοποίηση έφεσης με την
προσθήκη δώδεκα νέων λόγων.

Η αίτηση, στηριζόταν επί γεγονότων τα οποία περιείχε ένορκη 10
δήλωση ενός από τους διευθυντές των εφεσειόντων. Σ' αυτήν ανα-
φέρετο ότι τα πρακτικά, που ανέρχονταν σε 409 σελίδες, ετοιμά-
στηκαν και δόθηκαν στο δικηγόρο τους μετά την καταχώρηση της
έφεσης, κατά την προετοιμασία όμως κρίθηκε ότι η προσθήκη νέων
λόγων έφεσης, ήταν αναγκαίες για την προώθησή της. Αναφερόταν 15
επίσης, ότι η τροποποίηση θα συνεπαγόταν μικρή μόνο καθυστέρη-
ση στην ακρόαση της έφεσης.

Ο συνήγορος των καθ' ων η αίτηση - εφεσιβλήτων, υπέβαλε έν- 20
σταση στην προσθήκη νέων λόγων έφεσης, διότι αφ' ενός η αίτηση
έγινε με μεγάλη καθυστέρηση και αφ' ετέρου οι εφεσείοντες είχαν τα
πρακτικά και τα άλλα στοιχεία της υπόθεσής τους πριν το τέλος της
ακροαματικής διαδικασίας ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου.

Αποφασίστηκε, ότι:

(1) Δεν ήταν πρέπον, το Εφετείο να ασκήσει τη διακριτική του ευ- 25
χέρεια υπέρ της αιτούμενης τροποποίησης.

(2) Υπήρξε αδικαιολόγητη καθυστέρηση στην υποβολή της αίτησης για τροποποίηση των λόγων έφεσης, αφού οι εφεσείοντες είχαν τα πρακτικά πριν το τέλος της διαδικασίας ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου.

5

Η αίτηση απορρίφθηκε με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις :

10

Tsiamanta v. Tsiamanta (1989) 1 C.L.R. 230,

Demetriou v. Theocharous and Another (1989) 1 C.L.R. 262,

Λύρατζης v. Χαραλάμπους και Άλλου (1989) 1 (E) Α.Α.Δ. 193.

15

Αίτηση.

Αίτηση με την οποία οι εφεσείοντες ζητούν την άδεια του Δικαστηρίου για τροποποίηση της Ειδοποίησης Έφεσης με την προσθήκη 12 νέων λόγων έφεσης.

20

Σ. Δράκος, για τους Αιτητές-εφεσείοντες.

Α. Κουκούνης, για τους Καθ' ων η αίτηση-εφεσίβλητους.

25

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Α. Κούρρης.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Με την αίτησή τους αυτή οι εφεσείοντες ζητούν την άδεια του Δικαστηρίου να τροποποιήσουν την Ειδοποίηση Εφέσεως με την προσθήκη σε αυτή 12 νέων λόγων εφέσεως.

30

Τα γεγονότα που υποστηρίζουν την αίτηση προέρχονται από τον Φαρές Κασσάπ ο οποίος είναι ένας από τους Διευθυντές της εφεσείουσας Εταιρείας. Στην ένορκό του δήλωση αναφέρει ότι διεξήγαγε ο ίδιος την εκδίκαση της υπόθεσης και επειδή δεν ήταν ικανοποιημένος με το αποτέλεσμα, προσέφυγε στις υπηρεσίες διαφόρων δικηγόρων για την ετοιμασία των λόγων της έφεσης, αλλά λόγω διαφωνίας του με τους δικηγόρους κατέληξε να ζητά τις υπηρεσίες του δικηγόρου που εμφανίστηκε ενώπιόν μας στην παρούσα αίτηση, με τον οποίο συμφωνεί όσον αφορά το χειρισμό της έφεσης.

35

40

Το περιεχόμενο της ένορκου δηλώσεως επικεντρώνεται στο γεγονός ότι τα πρακτικά ετοιμάστηκαν και δόθηκαν στο δικηγόρο

του μετά την καταχώρηση της έφεσης και αποτελούνται από 409 σελίδες, κατά δε την προετοιμασία της παρούσας έφεσης από το νέο δικηγόρο του κρίθηκε ότι οι επιπρόσθετοι λόγοι εφέσεως είναι ουσιώδεις για την προώθηση της έφεσης του και ότι συνεπάγεται μόνο μικρή καθυστέρηση στην ακρόαση της έφεσης. Ο συνήγορος των καθ'ων η αίτηση-εφεσιβλήτων με την ένστασή του ενίσταται στην προσθήκη νέων λόγων εφέσεως, καθότι οι αιτητές είχαν όλα τα πρακτικά και στοιχεία της υπόθεσής τους πριν το τέλος της ακροαματικής διαδικασίας ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου και στις τελικές τους αγορεύσεις αναφέρθηκαν σε συγκεκριμένες σελίδες των πρακτικών τόσο οι αιτητές όσο και οι καθ'ων η αίτηση. Ισχυρίστηκε ότι δεν δικαιολογείται παραχώρηση άδειας για τροποποίηση της ειδοποίησης εφέσεως λόγω του μεγάλου χρονικού διαστήματος που μεσολάβησε από την ημέρα της καταχώρησης ειδοποίησης έφεσης μέχρι την καταχώρηση της παρούσας αίτησης.

Εξουσία για την παραχώρηση της αιτούμενης άδειας παρέχει στο Δικαστήριο η Διάταξη 35, θεσμός 4 των Κανόνων Πολιτικής Δικονομίας. Η εξουσία αυτή είναι διακριτικής μορφής και οι αρχές που διέπουν την άσκησή της αποτέλεσαν συχνά αντικείμενο εξέτασης σε αρκετές υποθέσεις ενώπιον του Εφετείου. Μερικές από τις αρχές είναι ότι το Εφετείο πρέπει να ασκεί την εξουσία αυτή με φειδώ, ιδιαίτερα σε περίπτωση όπου η αίτηση για τροποποίηση υποβάλλεται στο στάδιο της ακρόασης της έφεσης όπως είναι η παρούσα περίπτωση. Περαιτέρω, η ένορκη δήλωση πρέπει να περιέχει γεγονότα που να δικαιολογούν την καθυστέρηση στην υποβολή της αίτησης. Επίσης, το Δικαστήριο αρνείται τροποποίηση της ειδοποίησης εφέσεως αν αυτή με την προσθήκη νέων λόγων εφέσεως διευρύνει σε μεγάλο βαθμό την υπάρχουσα βάση της έφεσης, ιδιαίτερα στο στάδιο της ακρόασης (Βλέπε, μεταξύ άλλων, *Eleni M. Tsiamanta v. Maria M. Tsiamanta* (1989) 1 C.L.R. 230, *Michael A. Demetriou v. Panayiota I. Theocharous and Another* (1989) 1 C.L.R. 262 και *Χρίστος Λύρατζης v. Λούκα Χαραλάμπους και Άλλου* (1989) 1(E) Α.Α.Δ. 193).

Εξετάζοντας τα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης υπό το φως των πιο πάνω νομικών αρχών και των επιχειρημάτων των συνηγόρων των διαδίκων, έχουμε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι οι αιτητές-εφεσειόντες δεν κατόρθωσαν να μας ικανοποιήσουν ότι είναι πρόπον να ασκήσουμε τη διακριτική μας ευχέρεια υπέρ της αιτούμενης τροποποίησης στην παρούσα υπόθεση.

Οι αιτητές είχαν τα πρακτικά πριν το τέλος της ακροαματικής διαδικασίας ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου και η

- έφεση καταχωρήθηκε στις 22/11/1993. Οι αιτητές υπέβαλαν αίτηση για τροποποίηση των λόγων της έφεσης την ημέρα της ακρόασης της έφεσης. Κατά τη γνώμη μας υπήρξε αδικαιολόγητη καθυστέρηση στην υποβολή της αίτησης και επομένως η αίτηση απορρίπτεται με έξοδα σε βάρος των εφεσσειόντων.
- 5

Η αίτηση απορρίπτεται με έξοδα.